

1910-01-30

SENDER

Louis Glass

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Archive:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/I/4 - FG

TRANSCRIPTION

30 Januar 10

Kære Willumsen!

Det har glædet mig at De tog ind til Koncærten, - men hvorledes kom De dog hjem?

Jeg vilde gerne endnu en Gang kunde blive så ung som jeg var det, da jeg skrev Kvintetten, og dog er det netop så besynderligt, at jeg dengang var mere syg end jeg før eller senere har været det.

Min Arm hang som en død Lap og jeg kunde ikke anslå en eneste Tone uden Smerte.

Hvorledes går det til at den Sunde kan sidde hen uden Tanker og uden Lyst til at tage fat, medens den Syge sitre af Livslyst og Længsel? Jeg var så vist på at jeg dengang ikke havde lang Tid til at leve i - jeg måtte skynde mig, jeg havde travlt.

Og endelig har De Ret, thi bestandig og altid var det de blege Længsler Kunst der fandt villigt Øre og Tiltro og under tusind forskellige Former søgte man at pille Fjedrene af mig. Mine Vinger. Man indgød mig Tillid, fik mig til at blive åbenhjertig og - bedrog mig -

og hver Gang kostede det en håndfuld Fjeder.

Nu sidder jeg tilbage med Stumperne, og føler ingen Sorg over det - slet ingen, men i Hemmelighed pønser jeg på om de ikke skulde kunde vokse ud igen, for der kan påkomme mig en Lyst til at sige de Godtfolk noget, der kan ruske dem op af deres Sløvhed og Indolents.

Det er egentlig pudsigt at jeg endnu kan rumme en så naiv Tillid og Tro, thi af alle Egenskaber er dog Dumheden den mest uovervindelige Modstander.

Imidlertid Tak for Brevet.

Ja! Butikken - i dette Tilfælde "Spillebullen" - må passes. Men - om man tog under alvorlig Overvejelse at sé hinanden i en ikke altfor fjern Fremtid, var det måske en ikke helt uigennemførlig Sag. - Det er jo mig der endnu fremdeles har Udspillet.

(Mange Hilsener til Dem og "Damser")

Deres

Louis Glass.

30 Januar 18

Kor Willumsen!

Det har flødet mig at De
top ind til Koncerten —
Men hvorledes kom De dog
hjem?

Jeg vilde gerne endnu
en Gang kunne blive så ung som
i var det, da jeg skrev Kvintetten
og dog er det netop så besynderligt,
at jeg dengang var mere dyb end
jeg for eller senere har været det.
Min Arm hang som en død Lap
og jeg kunde ikke anlægge en eneste
Tone uden Smerte.

Svovledes går det til at den
Sunde kan odder den uden tanker
og uden Lyst til at tage fat,
medens den lyge ~~sitter~~ afbrødslyst
og Rensel. Jeg var da vist paa
at jeg dengang ikke havde lang
Tid til at leve i — jeg måtte
Rynde mig, jeg havde travlt.

Spentely har De Ret, mi
Bestand og altså var det de
bleve Rensels Kunst der fandt
villigt Bre og Viltro og under
tuant forskellige Former og
man ad pille Gedøene af mig
mine Værger. Man indfald mig
tillid, Menig til at blive alen-
hæst og — bedrog mig —

og hver Gang kostede det en
Månfjælt Fjeder.

Nu drøder jeg tilbage
med Børnene, og føler ingen
Sorg over det — det ingen, men
i Demmelydhet pænsler jeg på
om de ikke skuld kunne vokse
ind igen, for der kan påkomme
mig en Lykt til at øge de Gode,
føle noget, der kan riske dem
op af deres Svøhet. og Indsænt.
Det er gætt og påddøgt at jeg
endnu kan räume en så nær
Tillid og Tro, Thv af alle Egen-
skaber er dog Dmndheten den
mest uovervindelige Modstander.

Undersat Tap for Broct.
Ja! Bøtken — i det Tilfælde
"Spillebølen" — må passes.
(Men — om man tap under a look)
Overvejelse at de hinanden i
en Døds alder fjernt fra hinanden,
var det måske en Døds helt ingen
nærførelse sag. — Det er jo en
der end i frændes har Udspillet.
(Mange vil sene til Dem og
"Dances"

Dares
Olis Glass